

Zpravodaj

BJB Brniště

Září 2018

12. ročník

Každý den je nový začátek,
takže se nadechněte
a začněte znovu!

*Beru si však k srdci a s důvěrou očekávám
Hospodinovo milosrdenství, jež nepomíjí,
jeho slitování, jež nekončí.
Obnovuje se každého rána,
tvá věrnost je neskonalá.*

Pláč 3:21-23

Pavel a Barnabáš zůstali v Antiochii, učili a s mnohými jinými zvěstovali Pánovo slovo. Po několika dnech řekl Pavel Barnabášovi: „Vraťme se a navštívme bratry ve všech městech, ve kterých jsme zvěstovali Pánovo slovo, a zjistíme, jak se mají.“ Barnabáš chtěl vzít s sebou také Jana, nazývaného Marek. Pavel však nepokládal za správné brát ho s sebou, protože se v Pamfylii od nich odloučil a nešel s nimi do díla. Vznikla z toho ostrá hádka, takže se od sebe oddělili. Barnabáš vzal s sebou Marka a vyplul na Kypr. Pavel si vybral Silase, a když ho bratři svěřili Pánově milosti, vyšel.

Skutky apoštolské 15:35 - 40

Milí sourozenci,

čas prázdnin a dovolených skončil, a začíná nám zase nový školní rok. A myslím nejen pro děti, ale i pro nás. Ve sboru zase začne pravidelný program, začne nám pravidelná služba, začne nám více služby s druhými (i když pro mnohé se spíše čas prázdnin nese ve větším nasazení ve službě). A jak s druhým vycházet, když jeho pohled na službu se od mého liší? On/ona má jiný pohled na diakonii, pastorační, sociální službu...

Podívejme se na Pavla. Když přišel z Damašku, kde ho chtěli Židé zabít, do Jeruzaléma, byl to Barnabáš, který se ho ujal. Ostatní měli strach, protože si dobře pamatovali, co křesťanům učinil. Později právě Pavla a Barnabáše vyslali na vůbec první misijní cestu, kde v Římské říši vyprávěli lidem o Boží lásce k nim v Ježíši Kristu. Ale když se vrátili a chtěli vyjít na druhou, vznikl mezi nimi rozpor ohledně pohledu na službu. Barnabáš chtěl vzít s sebou i Marka, ale Pavel s tím nesouhlasil, až z toho vznikla ostrá hádka. Dokonce taková, že spolu dál nesloužili. (Nevidíme se v tom?!) Kdo koho měl poslechnout a podřídit se? Pavel? Protože Barnabáš byl učedníkem dříve než on a on ho zapojil mezi učedníky? Nebo Barnabáš? Protože Pavel byl apoštol, setkal se s Ježíšem a On si ho mocně používal? Jsi si jistý, kdo měl pravdu? Já ne. Já nevím. Chápu Pavla, že nechtěl spolupracovat s někým, kdo je zradil a opustil, ale také rozumím Barnabášovi, který možná Marka zachránil pro Boží království. Protože to, že je Marek na první cestě opustil, může znamenat, že opustil Ježíše. A když mu Marek znovu projevil důvěru, dal mu druhou šanci, Marek ji už nepustil. Ale jedno je jisté, oba chtěli sloužit dál. Oba byli tak plni toho, co pro ně Ježíš udělal, oba věděli, že jim dal nový život, že je smířil s Bohem a přenesl je ze smrti do života, že si to nemohli nechat pro sebe. Ani jeden nezahořkl a neskryl se v sebelítosti a nepochopení někde v Jeruzalémě, ale poslechli Boží vyslání a šli. Bůh si tak použil jejich rozepři k tomu, že vznikly dvě misijní cesty – Barnabáš

s Markem a Pavel se Silasem.

Víte, co ale vidím jako důležité? Rozešli se pro to, co by někdo nazval i hříchem, ale stále viděli v tom druhém člověka. Nespírali druhému do zvířat nebo ne úplně inteligentních lidí, ani nešli k druhým bratrům a nepomlouvali jeden druhého ve snaze získat toho dalšího na stranu svého názoru. Oni dokázali oddělit člověka – za kterého Ježíš zemřel - od hříchu nebo možná jen od nesouhlasu s jeho chováním. A později i Pavel znovu sloužil s Markem, neboť Timoteovi Pavel píše: *Marka vezmi a přiveď s sebou, neboť je mi užitečný k službě.* 2 Tm 4:11

Tak vás chci, moji milí, poprosit, abychom vždy dokázali oddělit hřích od člověka (i když jsme za každý hřích odpovědní). Abychom nenáviděli hřích, ale milovali člověka. A i kdybychom s druhým třeba na nějaký čas nemohli sloužit, abychom v něm viděli úžasné Boží stvoření, měli k sobě úctu a žili pro Ježíše (protože naše děti vidí, jak se chováme a jak žijeme).

Bůh vám žehnej.

Jirka

OHLASY ZE STARŠOVSTVA

Ohlasy ze setkání staršovstva v srpnu:

Srpnové setkání staršovstva proběhlo u bratra kazatele v Petrovicích ve středu 22. 8. 2019. Rokování jsme započali večerí a volným rozhovorem. Poté jsme probírali naplánované body:

- Proběhl rozhovor nad návrhem uspořádat sborovou dovolenou. Dohodli jsme se, že bychom nejprve začali sborovým víkendem s termínem v první polovině roku 2019. Bude vytvořena anketa pro členy sboru – co nápadu říkají (výstup z ankety by měl být hotový do prosincového sborového setkání, kde by již padl konkrétní návrh víkendu).
- Dále navrhujeme pozvat na některou listopadovou sobotu bratra Vlastimila Malého, který procestoval cesty apoštola Pavla a mnohé jiné krajiny. Pro širokou veřejnost bychom uspořádali cestománii.
- Debatovali jsme nad přáními k narozeninám, která za sbor

pro všechny naše členy píše sestra Vladka a jsme moc rádi, že tuto službu dělá (od mnohých máme ohlasy, že jsou přáními potěšení a povzbuzení).

- Naplánovali jsme bohoslužby v měsíci září a říjnu. První neděli v září proběhne požehnání učitelům nedělní školy a dětem do nového školního roku. Druhou neděli bude rodinná bohoslužba s Večeří Páně. V neděli 23. 9. jsou bohoslužby přesunuty na 15. hodinu, jelikož o víkendu probíhá 20. ročník Lužické sedmičky a rádi bychom umožnili účast na bohoslužbách i lidem, kteří se pochodu účastní (dopoledne totiž probíhá závod L7 v běhu na 950m). V neděli 14. 10. 2018 jsme se rozhodli zrušit v Brništi bohoslužby. Společně se účastníme Děkůvzdání ve Cvikově v 15 hodin v sále hotelu Sever (s Libercem, Cvikovem a dalšími sbory)
- Na závěr setkání jsme své plány předkládali na modlitbách našemu nebeskému Otci.

Zapsal

Lukáš Kuc

ZE SBOROVÉ KNIHOVNY

Christy Wilson Beamová: Zázraky z nebe

Dojemný, skutečný příběh devítileté (od pěti let nemocné) Annabel z Texasu poutavě líčí její nebezpečnou nehodu, cestu do nebe a záhadné zmizení příznaků vážné chronické choroby.

Tato knížka změní váš pohled na svět kolem nás, posílí vaši víru v Boha a život po životě.

Kolektiv autorů: Nový život v rodině

Stručné rady do života pro snoubence, mladé ale i starší manžele a rodiče.

Pro zaujetí vaší pozornosti uvádím několik nadpisů kapitol: Co dělat, když neumím se svým manželem věcně komunikovat? - Umění odpouštět. - Co dělat, když nás dostihne krize středního věku? - Jak vytvářet

rodinnou atmosféru? - Co dělat, když jsou naše děti pořád s něčím nespokojené? - Co dělat když děti nedodrží nastavená pravidla? - O našich dospívajících. - Jak pomáhat dětem růst ve víře.

Jistě jste o prázdninách a dovolených načerpali nové síly do dalšího školního roku a s novým elánem se pustíte mimo jiné i do čtení dobrých knih.

Růžena Kucová

SVĚDECTVÍ

Vodárna

Podělím se s vámi o jednu zkušenost z letošního extrémně suchého léta.

Vloni jsme s Veronikou koupili pozemek kousek za naším domem, kde stojí bývalá úpravná vody pro statek a část naší obce. Tato úpravná se více než 16 let nepoužívala a dost zchátrala. Opravili jsme střechu, aby do budovy nezatékalo a plánovali zprovoznění hlubinného vrtu, abychom měli vodu na zalévání.

Vrt je stále osazen původním hlubinným čerpadlem v cca 80 metrech, se železným potrubím 110 mm v průměru. Vyndání čerpadla je tedy možné pouze s jeřábem. Vzhledem k tomu, že se voda nečerpala cca 16-17 let, jsem předpokládal, že čerpadlo je nefunkční.

Letošní sucho mě dovedlo k myšlence nějakým způsobem se k vodě dostat, aniž bych musel vytáhnout současné čerpadlo, ale nebylo to možné. Nicméně zhruba v polovině srpna jsem se rozhodl čerpadlo připojit přes prodlužovací kabel na přípojku 380 V. A jaký byl výsledek? Čerpadlo čerpalo... Pravda, spotřeba energie je celkem vysoká, ale od té doby máme dostatek vody na zalévání a nemusíme používat dražší pitnou vodu z řadu.

Proč to všechno vlastně píšu, říkáte si asi. Tento příběh je takovou ilustrací, jak někdy jako lidé uvažujeme, jaké děláme již dopředu závěry, aniž bychom zkusili, jaká je realita. Kdybych vyzkoušel funkčnost čerpadla již na začátku prázdnin, mohl jsem ušetřit za závlahu z vodovodu a zalévat více.

Ale místo toho jsem si dopředu řekl, že prostě není možné, aby

po tolika letech mimo provoz čerpadlo ve vrtu vydrželo. Možná si někdy děláme takovéto předčasné závěry i ve své víře, ve vztahu k Bohu nebo k lidem. Dopředu si řekneme, že Bůh bude či nebude nějak jednat. Nebo si uděláme dopředu závěr o lidech, že něco nezvládnou, neumějí, neudělají, nezmění se atd., aniž bychom to vyzkoušeli a dali jim šanci. A třeba jsme pak překvapení, že realita je úplně jiná.

Takže nespolehejme se na svůj rozum (moudrost) a předčasné závěry, ale nejdříve zkoušejme, a teprve pak dělejme závěry.

Důvěřuj Hospodinu celým srdcem, na svoji rozumnost nespolehej.
Příslloví 3, 5

Jiří Jíra

Den našich spolků - den další příležitosti ukázat lidem na Boha a Pána Ježíše Krista.

Vedení naší obce přišlo s návrhem, abychom se jako sbor Bratrské jednoty baptistů v Brništi zúčastnili akce „Den našich spolků“ a prezentovali svou církev a své aktivity.

V sobotu 4. srpna jsem se spolu s několika dalšími sourozenci v Kristu zúčastnila této netradiční akce, která probíhala v Brništi na Lesním zátiší. Náš velký stan stál vedle stánku zdejšího ochotnického divadla. Obec nám půjčila několik stolků a lavic, takže jsme mohli pozvat několik lidí do stínu k posezení u ledové kávy či vody a koláčů. Nabízeli jsme křesťanské knihy, Bible a letáčky z Brněnské tiskové misie. Několik lidí kolem nás jen prošlo, některým jsme dali letáčky (hlavně dětem), s několika lidmi naší bratři mohli hovořit. Nebylo jich moc. Přesto jsme vydrželi i přes velké vedro od 9.30 do 17 hodin.

Mohlo by se zdát, že to nestálo za to úsilí a přípravu, která tomu předcházela (celkové zorganizování, pečení koláčů, objednání letáčků, vytváření nástěnek, vše převézt na zátiší, stavění stanu atd.), ale já si myslím, že nic, co děláme pro šíření evangelia, není marné. Děkuji všem, kteří se za tuto akci modlili a všem, kteří ji pomohli zorganizovat.

Růžena Kucová

Milí sourozenci v Kristu!

Ráda bych se s vámi podělila o něco, co potěšilo mou duši i mého ducha. Možná, že vám to připadne, že to není nic ohromujícího. Ale věřte mi, že vše přišlo tak nečekaně. Bylo to, jako když na zkřehlé srdce zasvítí sluneční paprsek, který se mocí žáru zavrtává hlouběji a hlouběji. A najednou chlad ustupuje a přichází teplo, které vás zaplaví a obklopí vás vlny radosti.

Již dlouhý čas prožívám ve své rodině těžký duchovní boj. Jak s manželem, tak s jedním ze svých synů. Příští rok mu bude již 40 let. Už po kolikáté jsme mu podala pomocnou ruku a dala mu šanci, aby si dal do pořádku vše ve svém životě, co si vlastní nezpovědností přivořil. Po smrti manželovy maminky, kterou jsem si v jejím stáří vzala k sobě, se uvolnil pokoj, a tak jsem ho vzala k sobě, aby neskončil na ulici. Bydlel u nás přes dva roky. Ale nebyl to pokojný čas. Asi před čtrnácti dny jsem s ním zažila jednu z mnoha dalších smutných a stresujících chvil. Přišlo rozhodnutí. Přišel konec. Vše vygradovalo tím, že jsem jej musela vykázat ze společné domácnosti.

Jako matka jsem to nesla velmi těžce. Cítila jsem velkou bolest. Po vojně, na které synové byli, jsme všem třem dětem zajistili byt. Když se od nás odstěhovaly, tak to bylo úplně jiné, nedá se to nazvat bolestí. Ale nyní to bolelo tak, jako když někdo milovaný odejde naždy. Věděla jsem, že v tomto stavu nemůžu dlouho setrvávat, nebo se přinejmenším při tom všem zblázním. Ale také jsem věděla, že nemám na to, abych se té tíhy sama zbavila. Ano. Moje a naše výsada je, že můžeme skrze prolitou krev Pána Ježíše přicházet k Bohu Otci. Ano. Náš Pán. To je ta cesta, pomoc, síla, studnice moudrosti, lásky a milosti. Vše jsem Mu řekla. A zcela jsem svého syna položila Bohu na oltář. Protože nemohu jinak. Protože nemohu než Bohu plně důvěřovat. Já nemohu už nic víc udělat. Ale ON ano. ON je SVRCHOVANÝ BŮH.

A nyní k tomu podstatnému. V tom čase jsme jeli s manželem do Mimoně. Vezli jsme tam roční fenku kokršpaněla na stříhání. Trvá to tak asi hodinu. Manžel si šel po svých zájmech a já, jelikož špatně chodím, jsem se na tento "výlet" připravila. Nějakou tu korunu, brýle a knížku s tematikou mně milou, a to o Pánu. Zasedla jsem do cukrárny. Dala si kafčo a jahodový pohár (mimo jiné mi velmi připomíná dětská léta). Ponořila jsem se do knížky. Asi po půl hodině jsem prožila nevýslovnou radost. Přišla tak náhle. Zvedla jsem oči od knížky a podívala jsem se s úsměvem na židli proti mně. A začala jsem se smát. A říkám: „Pane, Ty jsi tu se mnou?“ Cítila jsem se tak nádherně, jako už dlouho ne. Prožívala jsem svobodu. Jeho osvobozující pokoj, který mě cele prostoupil. Chtělo se mi křičet: „Ano, lidi ve světě, to je to štěstí, které hle-

dáte, ale nenalézáte." Slzy mi zalily oči. Ústa se otevřela a polohlasně jsem vzdávala Bohu dík a chválu. Ježíš žije. Žije ve mně, v tobě, v nás. Ten čas strávený v cukrárně pro mě znamenal, znamená mnoho. Byla jsem tam já a Pán. On přišel, aby ze mě sejmul břemeno a proměnil ho v radost.

A to umí jen náš Pán.

Děkuji Božímu Duchu, že mě přiměl (v lásce), abych se s vámi podělila o Boží blízkost a věrnost.

Pán se všemi vámi

Vaše sestra v Kristu

Vladka D.

Festival UNITED našima očima

Jsem rád, že jsem se nechal zlákat svojí ženou k účasti na této akci. Nadšení z minulého ročníku přenesla Hanka i do dorostu, takže jsme nakonec jeli dvěma auty v počtu 7 lidí. Nevím, zda se dá lehce shrnout tento multižánrový festival v krátkém příspěvku, ale pokusím se o to. Letos se konal už 8. ročník a věřím, že byl požehnáním nejen pro samotné účastníky, ale i pro celý Vsetín.

Nejprve se musím zmínit o preciznosti pořadatelů. **UNITED=SJEDNOCENÍ** na mne dýchlo hned od začátku. Nikdo ani nepoznal, kdo je z jaké církve, ze všech bylo znát, že jsou Kristovi (a v nemalé míře to bylo tím, že cigarety a alkohol neudávaly takt). Počin umístit hlavní scénu na náměstí Vsetína neuvěřitelně oživila centrum města. Celkem festival provázeli tři moderátoři, dva z hlavního pódia a jeden, který zpovídal lidi z davu a zval je do svého improvizovaného studia. Vše natáčela a přenášela soukromá televize Noe (kde se asi můžete podívat i na nějakou reprízu z festivalu). Zároveň běžela vedlejší scéna s programem pro děti či rozhovory „z očí do očí“. Klubová scéna, filmy, divadlo, kavárny, sport, semináře a workshopy (dílno), čerstvé festivalové noviny a mnohé další. Je vidět, že tato akce nestojí na jednom člověku, ale na úžasné partě lidí, která nejede osm let ve stereotypu, nýbrž každým rokem hýří novými nápady.

Jsem stále pln dojmů, a tak budu raději konkrétní. V čem se Bůh dotkl mě a co mne zaujalo. Jsem rád, že jsem se tam mohl potkat s přáteli z mládí a mluvit s nimi, jako bychom se naposledy viděli před týdnem. Také jsem potkal nové lidi, s kterými jsme sdíleli společnou třídu na spaní, a tak se pro mne stal festival i s pěti tisíci lidí „rodinnou akcí“ (ač jsem se tam zprvu cítil v tom davu velmi ztracen). Musím přiznat, že celý festival jsem vnímal spíš skrz semináře a filmy. I když téma festivalu „MEZI NÁMI“ bylo úžasné. Ve zkratce to bylo o Božím světě, či chcete-li o Božím království mezi námi, kdy nejde jen o vztah mezi mnou a Bohem, ale i o vztahy mezi námi.

První seminář, který jsem absolvoval, jsem navštívil bez jakýchkoli očekávání. Název zněl *Nevyžádané rady mládeži* (Marek Orko Vácha) a nejmíc mě na něm zaujala obyčejná poznámka o tom, jak přednášející navštívil jednu kapli, kde bylo napsáno, že si odnese množství požehnaní podle toho, s jak velkou přicházíme nádobou. A vztáhl to i na festival. Hned ve mně hrklo, vždyť já nemám žádnou nádobu! Vše se rázem otočilo, začal jsem víc od festivalu očekávat, prosil jsem o Boží oslovení. Další řečník zas říkal, že je třeba si důležité věci opakovat, a shrnul předešlá dvě slova hlavních řečníků. Tak jsem si hned vytáhl bloček a začal si dělat poznámky, abych víc věcí uchoval a slova neodešla hned s řečníky. Ještě teď si poznámky pročítám a přemýšlím nad nimi, a to mě vede k úvaze, jak často si děláme na nedělních bohoslužbách poznámky z kázání, aby slova z kazatelny po nás jen nestékala. Celkem jsem navštívil 6 seminářů a musím říct, že bych o každém dokázal mluvit desítky minut. Alespoň zmíním názvy těch dalších – *Čtení bible, nuda nebo dobrodružství?, Já a moje město, Nezaspat revoluci (o youtube), Výzva pornografie, Mužská spiritualita – existuje něco takového?*

Nechápu, jak se dá do tří dnů vměstnat tolik věcí. Jednou

z aktivit na festivalu byla také projekce filmů, kterou uváděl a moderoval Petr Vadůra. Upozorňoval nás, že nezhlédneme filmy, při kterých se budeme smát, ale filmy, které nám mají říct něco o nás, o světě kolem nás. Už tento jeho úvod předznamenal, že nepůjde o rychlou kulturní pomoc z Ameriky v podobě Simpsonů. I když na smích přesto došlo. Nikdy bych se asi na takovéto filmy sám nepodíval, ale na festivalu mě uchvátily. Filmy *Ex machina* a *Druhá strana naděje* byly filmy, o kterých se dalo skutečně debatovat. Téma umělé inteligence, emigrace, úřednický svět, přátelství, rozbor hudby, umělecké ztvárnění titulků, jména postav, obrazy v místnosti, reakce postav. To vše způsobilo, že jsme dlouho po skončení zůstávali v debatě a dozvídali jsme se tak i něco o nás samých. Klobouk dolů, jak nás Petr dokázal tak vtáhnout do těchto klubových - nekonzumních filmů.

Festival měl však taky jednu slabou stránku, a to tu, že člověk nemohl, ač chtěl, stihnout všechno. O něčem si musel nechat vyprávět, něco i dokonce oželet. A tak to ve mně zanechalo touhu zajet do Vsetína za rok znova. Za sebe musím říci: hlavně s pořádnou nádobou! Ten letošní džbánek mi přetekl.

Luko

Na Festivalu UNITED mě zaujal jeden seminář: *Čtení Bible – nuda, nebo dobrodružství?* Ze začátku jsem myslel, že to bude nuda, ale potom mě ten seminář začal bavit. Rečník (Lukáš Sztefek) začal otázkou, jestli máme nějaké místo, kde si s Bohem povídáme. Třeba pokojík, ve kterém máme gauč, na který si každý den sedneme a čteme Bibli a povídáme si s Bohem. A jestli ne, tak si máme takové místo pořídít. A když čteme Bibli, a něco nás od toho začne svádět, tak si máme číst nahlas. Potom se na to víc soustředíme. Potom nám ukázal SPAM deník. Je to deník, ve kterém je napsaný verš, o kterém pak píšeš, jak jsi ho pochopil. Jsou dva díly, jeden na 40 dní a druhý na 90. A potom nám vyprávěl, jak byl s Ježíšem na večeři. Začal takto: „Jeden den jsem si vyšel na podvečerní procházku.“ A v koši uviděl stokorunu. A tak si řekl, že jít s ní na policii, že ji někdo ztratil, to by se mu vysmáli, tak řekl: „Děkuji ti, Bože, za ty peníze, já tě pozvu na večeři.“ A blízko byla restaurace, a tak si koupil polívku a něco k pití. A šel s Ježíšem ke stolu a tam se pomodlil a povečeřel s Ježíšem. Potom vzal Bibli a náhodně ji otevřel a stálo tam: „Hle, stojím přede dveřmi a tluču; zaslechne-li kdo můj hlas a otevře mi, vejdu k němu a budu s ním večeřet a on se

mnou." (Zjevení Janovo 3:20) A potom dodal: „Já jsem vám chtěl dát SPAM deník, a tak jsem si spočítal, kolik by to stálo, a stálo by to hodně, takže jsem vymyslel, že kdyby to chtěli i ostatní mí kamarádi na Facebooku a každý by trochu připlatil, tak bychom to dali dohromady, takže předtím, než odejdete, tak si každý jeden vezměte." Ten seminář se mi strašně líbil. Tak to je vše. Přečtěte si i moje kamarády!

Jáchym

Minulý víkend jsem zažila úžasný festival United. Je to multižánrový křesťanský festival. Jsem moc ráda, že jsem na něj mohla jet. Mám pár dobrých zážitků. Byla jsem na čtyřech dobrých seminářích a něco vám o nich napíšu.

První se jmenoval *Čtení Bible - nuda nebo dobrodružství?* Naučila jsem se, jak číst Bibli. Každý den musím číst alespoň pět minut, a pak se nad tím textem zamyslet. Dostala jsem k tomu i takový deník. Je to SPAM deník. V něm je napsáno, jaké a kolik veršů si mám přečíst, pak napsat, o čem to vlastně bylo a tak. To byl dobrý seminář, ale trochu jsem u něj usínala.

Druhý se jmenoval *Nezaspat revoluci (YT, FB, Instagram)*. Tento seminář se mi opravdu líbil, ten byl jeden z nejlepších. Přednášel muž, který natáčí na YouTube různá videa. Dvě nám dokonce pustil (jeho kanál: *Etika mezi světy*). První bylo o tom, jak rozeznat šikanu od škádlení. Druhé bylo o tom, že nezáleží na vnější kráse, ale na té vnitřní, a že Photoshopy dělá zázraky.

Třetí seminář se jmenoval *Chytřeji a lépe*. Ten byl vlastně o tom, jak si rozvrhnout svůj každý den. Na každý den si napsat, co musím udělat, a každou tu věc si vybarvit podle toho, jak moc je důležitá a jestli ji musíš udělat zrovna dnes.

Čtvrtý seminář se jmenoval *Za hranice reality*, ale ten jsem moc nepochopila, a ani jsem moc neposlouchala, takže o tom vám nic moc nepovím, no, vlastně vůbec nic.

Takže takhle jsem si já užívala na Unitedu a každému bych to doporučovala, protože tam nejsou jen semináře, ale i různé kapely, workshopy, filmy a divadlo, to tam bylo bohužel jen jedno, jmenovalo se *Bílá labuť*, a bylo úplně úžasné.

Takže se nezapomeňte přihlásit příští rok a budu doufat, že se tam potkáme.

Mája

Dohodli jsme se, že každý něco napíšeme o Unitedu, na kterém jsem, jak někteří víte, byl i já. Nevěděl jsem, co sem napsat, protože zážitků bylo hodně, ale nejvíc se mi líbilo a oslovilo mě toto: Poslední den při večerním programu, když mluvil pořadatel, někdo vyslovil otázku, kolik lidí je na Unitedu a kolik lidí to tu sleduje. Na tuto otázku měl rychlou, ale přesnou odpověď, řekl že tu je asi 5000 lidí a sleduje to tu asi 80 000 lidí. Tato odpověď se mě dotkla, protože když si člověk řekne, že tu bylo dalších 80 000 lidí, kteří se sem chtěli dostat, a já dostal tu příležitost se dostat na tuhle úžasnou akci, tak ho to zasáhne, protože semináře, kapely a workshopy, které tu byly, byly skvělé. Tento zážitek jsem vám chtěl sdělit.

Dagless

.....

PRO ÚSMĚV ČI ZAMYŠLENÍ

Naučil jsem se, že úsměv, „Jak se máš?“ a vroucí, pevné, ale laskavé obětí vždy dají člověku lásku, víru a naději.

Věk 54

Naučila jsem se, že člověk není nikdy moc starý na to, aby vyzkoušel něco nového.

Věk 82

Naučil jsem se, že není zábava sledovat televizi, pokud nemáš v ruce ovladač.

Věk 23

Naučil jsem se, že nejlepší způsob, jak najít radost, je přestat si stěžovat.

Věk 19

Naučila jsem se, že nezáleží na tom, jakou barvu máš nejmíň ráda, tvoje tchyně ji bude milovat nejvíc.

Věk 33

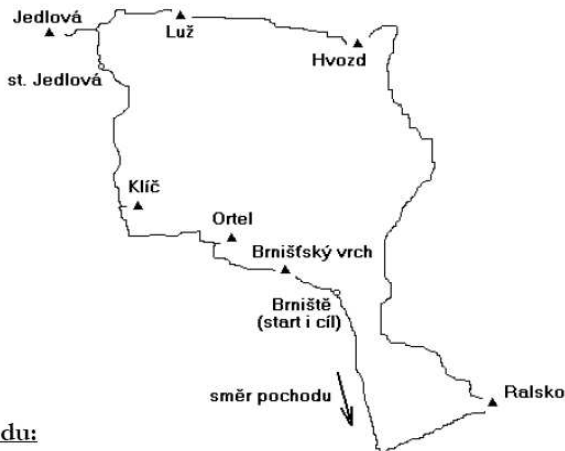
Naučil jsem se, že hrát fotbal v domě není dobrý nápad.

Věk 9

Z knihy H. Jackson Brown: Žij a uč se a pošli to dál

LUŽICKÁ SEDMIČKA 2018

Ve dnech 21.9.-23.9.2018 se uskuteční 20. ročník horského pochodu. Těto sportovní akce se pravidelně účastní šlapeti z celé České republiky ale i zahraničí. Cílem pochodu je kochání se krásami Lužických hor ve světle i tmě doznívajícího léta. Kochání je zajištěno ze sedmi vrcholů, které je nutno po cestě zdolat. A že to je vsuktu horská tůra, dokládá převýšení trasy. Šlapeti mohou zažít nejen krásné chvíle při samotném pochodu, ale i při slavnostní hostině a následné cestování. Letos je připraven jako třešnička na dortu i nedělní běžecký závod na 950m.

Plán pochodu:

- délka hlavní trasy 95 kilometrů (dílčí trasy: 55 noc, 40 den)
- převýšení 2300 metrů
- vrcholy (Ralsko, Hvozď, Luž, Jedlová, Klíč, Ortel, Brnišfský vrch)

Všichni fandové a potenciální šlapeti se mohou dozvědět více na adrese www.luzickasedmicka.cz, kde je možno se také přihlásit, a to do 1.9.2018.

Pořádá: YMCA SEVER

„JE LEPŠÍ NA SKÁLE ŽIVOT
SVŮJ MÍT, PAMATUJ“

Regionální konference mládeží BJB

Sbor Bratrské jednoty baptistů v Liberci

26 – 28/10 2018

Seminář: OSAMOCENOST
(F. Žižka)

Hosté: Filip Žižka
Martin Stepanenko
Steve Apirana

Nedělní bohoslužby

- 2.9. vedení a kázání: Jiří Šimek
9.9. vedení a kázání: Jiří Šimek+ Večeře Páně
16.9. vedení a kázání: Jiří Šimek
23.9. vedení a kázání: Jiří Šimek
30.9. vedení: Jiří Jíra
kázání: Martina Matysová

Rozhovory nad Bibli

každé úterý v 18:00 v Oáze

Téma:

Pokušení Božích dětí
Job

**Nedělní škola
pro děti**

(program dle příručky)

- 2.9. Požehnání v rámci bohoslužeb
9.9. Rodinné bohoslužby
16.9. Dle domluvy
23.9. Dle domluvy
30.9. Dle domluvy

Dorost

čtvrtek 16:00

- 6.9. dle domluvy
13.9. dle domluvy
20.9. dle domluvy
27.9. dle domluvy

(program: Exit 316)

Pixit

pátek 18:00

- 7.9. dle domluvy
14.9. dle domluvy
21.9. - (L7)
28.9. dle domluvy

Skupinky**Skupinka v Novém Boru:**

středa v 19.9. 18:00
u Korolusových

Skupinka ve Stráži pod Ralskem:

každé pondělí v 17:00

Skupinka v Mimoni:

pondělí 10. a 24.9. v 18:00

AKCE SBORU:

- Neděle 2.9. Požehnání učitelům a dětem NŠ
 Neděle 9.9. Rodinné bohoslužby, sraz NŠ a dorostu v 8:55
 Neděle 16.9. Po skončení bohoslužeb krátké setkání učitelů NŠ
 Neděle 23.9. Dopolnední bohoslužby zrušeny, sejdeme se v 15:00 (viz Ohlasy ze staršovstva)
 Neděle 14.10. Společné Díkůvzdání ve Cvikově v 15:00

DALŠÍ AKCE:

- Pondělí 17.9. Regionální setkání kazatelů BJB v Brništi
 21. - 23.9. Lužická sedmička
 26. - 28.9. Regionální setkání mládeže v Liberci

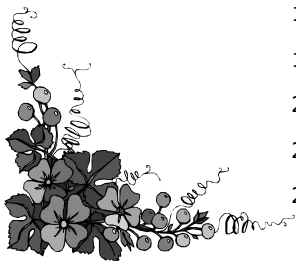
TAXISLUŽBA:

David Matys, tel. 724066686

BLAHOPŘEJEME

Narozeniny tento měsíc slaví:

- 7.9. Milada Korolusová
 11.9. Květa Kupková ml.
 12.9. Irena Šimková
 12.9. Ondřej Matys
 17.9. Hana Kucová
 18.9. Ema Jírová
 24.9. Růžena Krnáčová
 26.9. Beata Jírová
 29.9. Václav Kouřimský

Vydalo BJB Brniště pro svou vnitřní potřebu
Šéfredaktor: Martina Matysová, martina.matys@bjb-brniste.cz, 607705926
Korektura: Hana Kucová
Tisk: David Matys

Uzávěrka příštího čísla je ve čtvrtek 27. 9. 2018
 Tento Zpravodaj je k přečtení i ke stažení na našich internetových stránkách:

www.bjb-brniste.cz